

Our Constitution should emphasize in:

Separation of religion and state

Cyrus the Great declared the world's first Declaration of Human Rights about 500 years Before Christ (BC). As far as declaration of human rights are concerned, Human Rights declared by Cyrus the Great over 2500 years ago carried if not more by the same weight and covered more ground than the Human Rights declaration of 1947 by the United Nations.

In that declaration he gave freedom to all mankind to be free of religion among other freedoms. One has to have the right to have a religion or not to have one. One has to have the right to change his religion or abandon it. In other words, **there shall not be declaration of an official religion in the country.**

The government may not make laws respecting a particular religion or an establishment of religion whatsoever. In no given time, No law devised and executed by the people shall be influenced, controlled or dictated by any religion or its preachers.

The government shall not directly or indirectly fund any faith, social religious service organizations, and religions. The presence of any form of religion teaching in the public schools, school vouchers, and the display of religious material on or by government facilities shall not be allowed.

The state should be neutral, not on the question of which religion is correct, but on the question of whether God exists at all.

The lowest common denominator between human species, it is thought, discriminating against, siding along with religion or religious people of all faiths, government accommodation of religious expression in favor of a faith in the majority might indeed result in some cases of pressure on religious minorities.

The aforementioned, in this clause is part of the constitution and irrevocable nor part neither in whole.

قانون اساسی میبایست به این نکته تاکید داشته باشد:

جدائی مذهب از حکومت

کوروش بزرگ اولین قانون حقوق بشر را در حدود ۵۰۰ سال قبل از میلاد مسیح اعلام کرد. آنچه در اعلامیه حقوق بشر مورد توجه قرار گرفته در قانون اعلام شده از طرف کوروش بزرگ در بیش از ۲۵۰۰ سال قبل مد نظر بوده است؛ اگر بیش از آن مهم نباشد به همان قدر و به همان اندازه در اعلامیه حقوق بشر سال ۱۹۴۷ مورد توجه ملل متحد بوده است.

در آن اعلامیه؛ به تمام انسان ها در کنار سایر آزادی ها، آزادی مذهب ارزانی شده است. هر کس حق دارد هر مذهبی را و یا هیچ مذهبی را به اختیار انتخاب کند. هر کس آزاد خواهد بود مذهب خود را عوض و یا آنرا ترک نماید. **به گفتار دیگر مذهب رسمی در کشور تعیین نخواهد شد.**

حکومت نباید قوانینی وضع کند که از مذهب خاص یا موسسات مذهبی خاصی حمایت نماید. در هیچ زمانی هیچ قانونی تعبیه شده و به اجرا در آمده از طرف مردم برای مردم نمی تواند تاثیر پذیر، کنترل شده و یا دیکته شده از طرف مذهب و یا مبلغان مذهبی باشد.

دولت نبایستی مستقیم و یا غیر مستقیم به مذاهب، اجتماعات، موسسات و خدمات مذهبی و یا ادیان و سازمانهای دینی کمک مالی نماید. حضور هر نوع آموزش دینی و مذهبی در مدارس عمومی، تبلیغ و یا پخش بروشور های مذهبی و به نمایش گذاردن ابزار و وسائلی که مذهب را تشویق و تبلیغ میکند توسط دولت و در موسسات مربوط به دولت مجاز نمی باشد.

حکومت و دولت بایستی در مقابل سنوال مربوط به اینکه کدام مذهب درست است و یا اصولا خدا وجود دارد یا خیر بی طرفی کامل را رعایت نماید.

پانین ترین وجه مشترک انسان ها، تفکر است، لذا؛ تبعیض بر علیه و یا جهت گرفتن با یک مذهب و یا گروه وابسته به مذهب ویاور دینی، یا یاری رساندن و فراهم آوردن هرگونه تسهیل به حمایت از دین یا باور مذهبی که در اکثریت است در واقع موجبات فشاربه دیگر باور ها که در اقلیت هستند را فراهم خواهد آورد.

تمام مندرجات این بخش قانون اساس و عمومی بوده و اجزاء یا کل آن غیر قابل تغییر میباشد.

پیشنهادی از طرف:

حک
KRK/EJD

Join me in this silent voice of unity...Iran deserves better.

When Truth is not free, Freedom is not true, Freedom of Speech,
Freedom of pen, most important of all Freedom of thought

وقتی حقیقت آزاد نیست، آزادی حقیقت نرسد ارد
و آزادی سخن و قلم و آزادی اندیشه از همه مهم تر